

תלמוד תורה יטב לב דרבינו יואל מסאטמאר

בהתייסדות כ"ק מרן רבינו הקוה"ט זיעוועכי"א | בגשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

קרית יואל | בני ברק

בס"ד

א מעשה צו ליינען

די מעשה פון

רבי שמעון בר יוחאי

אין די מערה

די מעשה פון רבי שמעון

בר יוחאי אין די מערה

אמאל זענען געזעצן דריי גרויסע תנאים: רבי שמעון
בר יוחאי, רבי יהודה, און רבי יוסי און זיי האבן
גערעדט, רבי יהודה האט געזאגט דער רוימישער
קייסער איז א וואוילער קייסער ער מאכט שיינע
בריקן און גאסן. רבי יוסי איז געזעצן שטיל און ער
האט גארנישט געזאגט, רבי שמעון בר יוחאי האט
געזאגט: דער רוימישער קייסער איז א שלעכטער
קייסער, ער מאכט גזירות אויף אידישע קינדער, ער
לאזט אונז נישט האלטן די הייליגע תורה, און די
שיינע זאכן וואס ער מאכט איז ווייל ער וויל
נאכדעם בעטן פון אונז אסאך געלט.

ווען דער רוימישער קייסער האט דאס געהערט,
האט ער געזאגט: רבי יהודה וועט באקומען א
מתנה, ווייל ער האט געזאגט אז איך בין א גוטער

קייסער, רבי יוסי וועט מען פארשיקן צו די שטאט
ציפורי, רבי שמעון בר יוחאי וואס ער האט גערעדט
שלעכטס זאלן איהם די פאליציי אויפזוכן און כאפן
און הרג'ענען.

ווען רבי שמעון בר יוחאי האט דאס געהערט, האט
ער זיך באהאלטן אין שוהל מיט זיין זוהן רבי אלעזר
און געלערנט די הייליגע תורה בייטאג און ביינאכט
און נישט אהיים געגאנגען.

די ווייב פון רבי שמעון בר יוחאי האט זיי געברענגט
צו עסן יעדן טאג, עס איז אריבער א שטיקל צייט,
די פאליציי האבן אנגעהויבן שטארק צו זוכן ווי רבי
שמעון בר יוחאי איז באהאלטן, האט רבי שמעון
בר יוחאי מורא געהאט אז זיי וועלן קומען צו זיין
ווייב און זיי וועלן איהר זאגן "אז אויב זי זאגט נישט
אויס ווי רבי שמעון בר יוחאי געפינט זיך וועלן זיי
איר הרג'ענען", און זי וועט זיך דערשרעקן און זי
וועט פארציילן, דעריבער זענען זיי אינמיטן די
נאכט אוועק געגאנגען פון שוהל און געגאנגען ווייט

ווייט און זיי האבן געטראפן א מערה (א לאד אין א בארג)
און דארטן האבן זיי זיך באהאלטן און קיינער האט
נישט געוואוסט ווי זיי זענען, נאר דער אייבישטער
וואס ווייסט אלעס און זעהט אלעס נאר ער האט
געוואוסט.

דער אייבישטער האט זיי געמאכט א נס און עס איז
געוואקסן דארט אין די מערה א בוים פון באקסער,
און דאס האבן זיי געגעסן, און אזוי איז אויך ארויס
געקומען דארט א קוואל וואסער, אז זיי זאלן האבן
וואס צו טרינקען. און יעדן פרייטיג איז געוואקסן
אויפן בוים טייטלען לכבוד שבת.

די קליידער האבן זיי אויסגעטוהן כדי ס'זאל נישט
פארפויגלט ווערן, און זיי האבן זיך פארדעקט מיט
זאמד, און אזוי האבן זיי געלערנט די הייליגע תורה
א גאנצע צייט, נאר ווען זיי האבן געדאוונט האבן זיי
אנגעטוהן זייערע קליידער, אזוי האבן די צוויי
גרויסע צדיקים זיך געפירט צוועלעוו יאר זייענדיג
אין די מערה.

איינמאל האט דער תנא רבי יוסי געשריבן א בריוו
פאר רבי שמעון אבער ער האט נישט געהאט מיט
וועמען עס צו שיקן ווייל ער האט נישט געוואוסט
וואו רבי שמעון באהאלט זיך, האט ער עס געלייגט
אין א טויבעלע'ס מויל און די טויבעלע איז געפלויגן
פונקט ביז די מערה וואו רבי שמעון האט זיך
באהאלטן, און רבי שמעון האט גענומען די בריוו,
און האט אים שפעטער צוריק געשיקט א בריוו
דורך די טויבעלע

נאך צוועלעוו יאר איז דער רוימישער קייסער
געשטארבן, האט דער אייבישטער געזאגט ווער
וועט דערציילן פאר רבי שמעון בר יוחאי אז דער
רוימישער קייסער איז געשטארבן און ער דארף
שוין נישט מורא האבן און ער קען שוין ארויס גיין,
קיינער ווייסט דאך נישט אוואו ער איז, האט דער
אייבישטער געשיקט אליהו הנביא ער זאל גיין צו
די טיהר פון די מערה און זאגן: "רבי שמעון בר
יוחאי מיט רבי אלעזר, ענק קענען שוין אהיים גיין

ווייל מ'זוכט ענק שוין נישט ווייל דער רוימישער
קייסער איז געשטארבן.

ווען רבי שמעון בר יוחאי מיט זיין זוהן זענען ארויס
און געגאנגען אויפן וועג אהיים האבן זיי געזעהן ווי
מענטשן ארבעטן אין פעלד און לערנען נישט די
הייליגע תורה, און וואו זיי האבן געקוקט מיט
זייערע הייליגע אויגן איז געווארן פארברענט, איז
ארויס א בת קול און געזאגט: "צו הרוב מאכן די
וועלט זענען ענק ארויס געקומען, גייטם שנעל
צוריק אין מערה", און זיי זענען צוריק אויף גאך א
יאר ביז זיי האבן געהערט גאך א בת קול אז זיי
קענען שוין אהיים גיין.

ווען זיי זענען אהיים געגאנגען איז געווען ערב שבת
האבן זיי געזעהן ווי א מענטש לויפט מיט צוויי
הדסים האבן זיי איהם געפרעגט צו וואס איז דאס?
האט ער זיי געזאגט לכבוד שבת קודש, האבן זיי
איהם געפרעגט פארוואס דארפסטו צוויי? האט ער
זיי געזאגט איינס וועגן "זכור את יום השבת" און

איינס וועגן "שמור את יום השבת" וואס עס שטייט
אין די הייליגע תורה. האט רבי שמעון געזאגט פאר
זיין זוהן רבי אלעזר קוק ווי אזוי די אידן האבן ליב
די מצוות פון די הייליגע תורה.

ווען רבי שמעון בר יוחאי איז נפטר געווארן איז
אראפ געקומען א גרויסע פייער פון הימל און עס
האט ארום גענומען זיין שטוב, ווען מ'האט איהם
ארויס גענומען מיט זיין בעט איז געשעהן א נס אז
די בעט האט זיך אויפגעהויבן אין די לופט און
ס'איז געפלויגן ביז מירון ווייל פון הימל האט מען
געוואלט אז ער זאל דארטן ליגן און דארטן זאל זיין
די קבר פון רבי שמעון בר יוחאי.

די קליינע דארף מירון איז א הייליגע פלאץ דארט
ליגט דער הייליגער תנא רבי שמעון בר יוחאי, אויף
דעם פלאץ פארן אידן דאווענען און בעטן אויף
רפואות און ישועות און מ'שערט דארט אפ קליינע
קינדער וואס ווערן דריי יאר א גאנצע יאר.

די קומענדיגע מוצאי שבת און זונטיג וועלן
טויזנטער אידן פארן קיין מירון, ווייל דעמאלטס
איז די יארצייט פון רבי שמעון בר יוחאי, אין דעם
טאג איז ער נפטר געווארן און איז ארויף אין הימל
און אין דעם טאג איז ער אויך ארויס פון די מערה.

א טאג פון א יארצייט פון א צדיק איז א גרויסע
טאג, מען צינדט אן לכבוד רבי שמעון בר יוחאי
אסאך ליכט מ'מאכט פייער'ס איבעראל און
מ'טאנצט בר יוחאי לכבוד די יארצייט פון רבי
שמעון בר יוחאי.

אין דעם טאג ל"ג בעומר זענען די תלמידים פון רבי
עקיבא נישט נפטר געווארן וועגן דעם מעג מען ל"ג
בעומר הערן מוזיק און זיך אפשערן און מאכן
חתונות און אסאך קליינע קינדער שערט מען אפ
און מ'מאכט זיי פיאות.

תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב
בעדנו, אדונינו בר יוחאי: